

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 178/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti BPT LEASING, a. s., Drieňová 34, Bratislava, právne zastúpenej advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Advokátska kancelária, Rožňavská 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II v konaní vedenom pod ČVS:ORP-170/1-OVK-B2-2007 a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 710/08/1102 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti BPT LEASING, a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2015 doručená sťažnosť spoločnosti BPT LEASING, a.s., Drieňová 34, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) v konaní vedenom pod ČVS:ORP-170/1-OVK-B2-2007 a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 710/08/1102.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v pozícii poškodeného ako účastníčka trestného konania vedeného okresným riaditeľstvom Policajného zboru pre trestný čin sprenevery podľa § 213 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľka uvádza, že od podania trestného oznámenia, v ktorom si zároveň uplatnila nárok poškodeného na náhradu škody, uplynulo viac ako 7 rokov, no napriek tomu *„nie je ani len vyšetrowanie meritórne skončené, nieto ešte celé trestné konanie“*, pričom v jej veci nebolo v priebehu uvedenej doby dosiaľ ani vznesené obvinenie konkrétnej osobe.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky nejde o vec skutkovo ani právne zložitú a svojím správaním k zbytočným prieťahom trestného konania nijako neprispela. Podľa sťažovateľky okresná prokuratúra ako orgán dozoru nad zákonnosťou vyšetrowania v prípravnom konaní pri plnení tejto svojej úlohy z hľadiska zabezpečenia plynulého postupu trestného konania úplne zlyhala. Uvedený stav vníma sťažovateľka ako porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v konaní vedenom pod ČVS:ORP-170/1-OVK-B2-2007 a postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 710/08/1102, prikázal okresnému

riaditeľstvu Policajného zboru a okresnej prokuratúre konať vo veci bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 14 000 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru a postupom okresnej prokuratúry v označených konaniach.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí Krumpel a Krumpelová v. Slovensko z 5. 7. 2005 (sp. zn. 56195/00) uviedol, že poškodené osoby uplatňujúce si nárok na náhradu škody v trestnom konaní majú nárok profitovať zo záruk čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože takéto konanie možno považovať za rozhodujúce pre určenie ich „občianskych práv“. Je potrebné poznamenať, že ESLP sa v danom prípade z hľadiska porušenia základných práv sťažovateľov zaoberal ich trestnou vecou, v rámci ktorej nebolo len začaté trestné stíhanie, ale došlo aj ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe (napr. III. ÚS 189/06, III. ÚS 324/05).

Z uvedeného vyplýva, že možnosť domáhať sa ochrany práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a teda rovnako základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poškodeným v rámci trestného konania je podmienená skutočnosťou uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, čo možno za určitých podmienok považovať za konanie vo veci poškodeného (v jeho záležitosti). Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu.

Doterajšia judikatúra ústavného súdu (napr. I. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06, III. ÚS 254/2010) týkajúca sa namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy subjektom majúcim v rámci trestného konania status poškodeného sa ustálila v tom, že poškodený v trestnom konaní,

ktoré nedospelo do štádia vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, nedisponuje možnosťou domáhať sa vyslovenia porušenia označeného základného práva (napr. I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06). Až vznesenie obvinenia považuje ústavný súd za moment, ktorý poskytuje poškodenému v trestnom konaní možnosť uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z neho robí „vec“, na prerokovanie ktorej bez zbytočných prieťahov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (aj v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Ústavný súd vychádzajúc z už citovanej judikatúry a súčasne z okolností prípadu posúdil námietku porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru a postupom okresnej prokuratúry v označených konaniach ako zjavne neopodstatnenú. Ide totiž o prípad trestného konania, kde si sťažovateľka ako poškodená svoj nárok na náhradu škody voči obvinenému uplatniť nemôže, pretože obvinenie konkrétnej osobe, tak ako sama uvádza, vznesené nebolo. Táto situácia vylučuje sťažovateľku z možnosti profitovať zo záruk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako aj čl. 48 ods. 2 ústavy).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd v zmysle § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2015